

[Nybøe Andersen.]

prestige end med at gavne dem, der virkelig har behov for at få en håndsækning.

Den samlede buket, regeringen har bebudet, vil, også set i sammenhæng med forslaget om kreditformidling, ikke gøre vilkårene lettere for erhvervslivet, tværtimod. Man begrænser den kapital, der står til erhvervslivets disposition, man forøger erhvervenes omkostninger ved adskillige af de foreslåede afgifter. Derfor vil de gunstige virkninger, man håber på for betalingsbalancen og inflationen, udeblive. Inflationen vil køre videre og på senere tidspunkter vil vi sikkert blive præsenteret for nye buketter, nye forslag til ineffektive nødløsninger fra en regering, der ikke har vilje til at gå løs på de virkelige årsager til vanskelighederne.

Venstre vil selvsagt i udvalget se på de enkelte forslag, men det må spille en stor rolle for vores stillingtagen, at disse forslag af regeringen er fremsat som led i en samlet politik. Skal vi vurdere dem ud fra det synspunkt, så er det vores opfattelse, at forslagene ikke er egnede. Det er ikke højere skatter under nogen form, vi har brug for. Det, vi trænger til, er lavere indkomstskatter, lavere offentlige udgifter, bremsning af omkostningsstigningerne i erhvervslivet.

Dagmar Andreasen: Jeg skal begrænse mig til at kommentere det forslag, som er til behandling, og skal afholde mig fra at kommentere buketten som helhed.

Forslaget om at sætte afgifterne på varevogne i vejret er fremsat som et led i bestræbelserne for at få balance mellem produktion og forbrug. Det er højst tvivlsomt, om forslaget overhovedet vil virke i den retning. Det er beregnet til at kunne indbringe 110 mill. kr. på årsbasis i statskassen, men en meget stor del af disse penge vil betyde omkostninger for erhvervslivet og vil derfor ikke begrænse forbruget som sådant; det vil derimod være med til at hæmme produktionen, og det er jo ikke ligefrem det, vi trænger til.

Det primære formål med forslaget tjener

det altså ikke. Der kan jo være andre grunde til, at vi bør overveje forslaget indhold, men her vil jeg gerne sige, at det er uheldigt, at vi får et forslag, som har så meget med teknik og beregninger at gøre, på et tidspunkt, hvor vi også må bruge vores tid til så mange andre forslag. Netop hvor det drejer sig om afgifter på biler, har vi gang på gang taget fejl herinde og måttet lave det om igen. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi har haft disse afgifter til behandling i den tid, jeg har været i folketinget. Jeg har ikke talt det op, men det er adskillige gange.

Det er jo rigtigt, at der med den lov, vi har i dag, er åbnet mulighed for, at nogle mennesker kan komme billigere ud at køre privat end andre kan og også kommer det, fordi de vælger at købe en bil til 2 personer, hvis der ikke er flere medlemmer i familien. Denne utilsigtede følge af loven er jo selvfølgelig nem at få øje på, og den vil vi i det radikale venstre gerne være med til at afskaffe, hvis vi kan gøre det uden dermed at genere andre urimeligt.

En anden del af forslaget indhold, som virker sympatisk på os, er bemyndigelsen til at fritage sikkerhedsudstyr, men jeg vil gerne allerede her sige, at vi skulle gerne under udvalgsbehandlingen have lidt mere sikkerhed for, at ministeren virkelig vil bruge denne bemyndigelse, for det fremgår jo ikke af lovforslaget.

Det er disse ting, som virker sympatisk på os. Men der er sandelig også nogle ulemper, bl. a. den, at med dette forslag gør vi erhvervskørsel for rene erhvervsvirksomheder dyrere. Der er fremhævet, at der er sket en ændret udvikling i salget af varevogne og personvogne i den senere tid, og man kunne selvfølgelig deraf udlede, at der er flere og flere, der i stedet for en personvogn køber en varevogn. Men det kunne jo også skyldes en ændring i erhvervsmønsteret. Der dukker jo mange mindre erhvervsvirksomheder op. Det kan jo også godt være, at en del af dem, der vælger at køre en varevogn på gule plader, var blandt dem, der kørte i en faldefærdig personvogn, som egentlig var til skade for